

Democratie in Amerika: een actueler onderwerp is moeilijk denkbaar. Wilde u een statement maken?

CLAUDIA CASTELLUCCI: (*dramaturge*) Nee. We willen gewoonweg theater brengen dat tekstueel én audiovisueel intrigeert. Als een voorstelling goed is, wordt het applaus sowieso gevolgd door reflectie.

De plannen voor deze voorstelling dateren van voor de verkiezing van Donald Trump. We wilden reflecteren over de democratie. Terwijl die in Europa wortelt in het antieke Griekenland, wortelt ze in de Verenigde Staten in het puritanisme. Mijn broer Romeo, die *Democracy in America* regisseert, heeft me gevraagd een tekst te schrijven over twee arme puriteinse boeren en twee indianen in het Amerika van 1900. Daarbij ben ik vertrokken van *Over de democratie in Amerika*, het beroemde reisverslag van de negentiende-eeuwse Franse schrijver Alexis de Tocqueville. Verder heb ik me verdiept in auteurs als John Steinbeck, die de armoede tijdens de Grote Depressie glashelder beschrijft, en in de taal van de Ojibweg, de indianen die vooral in Noord-Amerika en Canada leven.

Dat heeft tot twee dialogen geleid. In de ene vragen twee indianen zich af: 'Is het een goed idee om Engels te leren, zodat we met de blanken kunnen communiceren?' In de andere voer ik twee boeren op. Ze leven in extreme armoede. Hun kinderen ogen veel ouder dan ze zijn, door ontbering en uitputting. Naast hun huisje in het bos trachten ze gewassen te kweken, maar

Pierre Planchenaout

CLAUDIA CASTELLUCCI

'Democratie is als een volksdans'

Door ELS VAN STEENBERGHE

er groeit amper iets. Toch schikken ze zich in hun lot, omdat ze de aarde respecteren en denken: 'Dit is Gods wil.' **Jullie verwerken volksdansen uit Albanië, Griekenland, Botswana, Engeland, Hongarije en Sardinië in de voorstelling: vanwaar die selectie?**

CASTELLUCCI: Omdat die dansen tot de oudste reidansen ter wereld behoren. Het fascinerende is dat er niet synchroon in wordt gedanst: iedereen danst zoals hij wil, maar ze doen dat wél allemaal in hetzelfde ritme. Die dansen zijn een uiting van saamhorig-

'Als een voorstelling goed is, wordt het applaus sowieso gevolgd door reflectie.'

heid en tonen tegelijkertijd respect voor het individu – je zou daar een zinnebeeld voor de democratie zelf in kunnen zien. Het individu wordt als het ware collectief gevierd. Om de dansscènes goed uit te voeren, vullen we onze spelersploeg per speelplek aan met lokale dansers.

Volksdansen zijn gemakkelijk aan te leren. Op die manier kun je ook illustreren hoe iedereen dezelfde danspassen onder de knie kan krijgen, ongeacht zijn huidskleur, sociale achtergrond of cultuur.

Dus hebt u tóch een boodschap.

CASTELLUCCI: (*lacht*) Ja, maar die is niet ons hoofddoel. We leven in historische tijden, waarin we een alternatief zoeken voor de rituelen en religies van weleer. Je zou in het theater een substituuut voor de misviering kunnen zien: mensen gaan er op in een wereld die niet meer – of nog niet – hun wereld is. Maar: theater vormt géén gemeenschap, reikt géén oplossingen aan. Zelfs als het de polemiek niet schuwt, blijft het spektakel. ●

Democracy in America gaat op woensdag 8 maart in première in deSingel in Antwerpen en is op 4, 5 en 6 juni te zien tijdens het Holland Festival in Amsterdam.

Kmade

1 MAART 2017 89